

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การจัดการกำไรเป็นปัญหาสำคัญของวิชาชีพการบัญชีที่มีผลกระทบอย่างมากต่อตลาดเงิน ตลาดทุน และเศรษฐกิจของประเทศทั่วโลก แต่ในขณะเดียวกันแบบจำลองตรวจสอบการจัดการกำไรที่ใช้ในปัจจุบันมีการกำหนดแบบจำลองผิดพลาดในสี่กรณี ได้แก่

กรณีที่ 1 รายการคงค้างจากการดำเนินธุรกิจเหลืออยู่ในรายการคงค้างโดยดุลพินิจของฝ่ายบริหารอย่างไม่ได้ตั้งใจ

กรณีที่ 2 รายการคงค้างจากการดำเนินธุรกิจที่เหลืออยู่ในรายการคงค้างโดยดุลพินิจของฝ่ายบริหารอย่างไม่ได้ตั้งใจไม่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรอิสระอื่น

กรณีที่ 3 รายการคงค้างโดยดุลพินิจของฝ่ายบริหารถูกละทิ้งอย่างไม่ได้ตั้งใจ

กรณีที่ 4 รูปแบบฟังก์ชันสมการถดถอยไม่เป็นเชิงเส้น

การวิจัยเรื่อง "การตรวจสอบการจัดการกำไรด้วยแบบจำลองการสังเคราะห์แบบปรับใหม่ และซัพพอร์ตเวกเตอร์รีเกรสชัน" สนใจพัฒนาแบบจำลองตรวจสอบการจัดการกำไรให้มีประสิทธิภาพในการตรวจสอบการจัดการกำไรสำหรับข้อมูลที่ไม่เป็นเชิงเส้นมากกว่าแบบจำลองที่ใช้ในปัจจุบัน โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาแบบจำลอง Modified Synthesis and SVR สำหรับตรวจสอบการจัดการกำไรในกรณีที่ข้อมูลไม่เป็นเชิงเส้น

2. เพื่อประเมินประสิทธิภาพของแบบจำลอง Modified Synthesis and SVR

เปรียบเทียบกับแบบจำลอง Linear Regression (แบบจำลอง Jones แบบจำลอง Modified Jones แบบจำลอง Cash flow Jones และแบบจำลอง Synthesis) และแบบจำลอง Neural Networks ในกลุ่มตัวอย่างบริษัทที่มีพฤติกรรมการจัดการกำไรแตกต่างกัน ได้แก่ บริษัทที่เลือกโดยการสุ่ม บริษัทที่มีผลการดำเนินงานทางการเงินสูงหรือต่ำเกินปกติ และบริษัทที่ถูกจำลองสถานการณ์การจัดการกำไรสองสถานการณ์คือ การจัดการค่าใช้จ่ายและการจัดการรายได้ ประสิทธิภาพของแบบจำลองพิจารณาจากความถี่ของการเกิดความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 และ 2

3. เพื่อตรวจสอบความแม่นยำของแบบจำลอง Modified Synthesis and SVR กับข้อมูลของบริษัทที่ถูกคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์การกล่าวโทษว่ามีกำไรสูงเกินจริง ความแม่นยำของแบบจำลองพิจารณาจากค่าความคลาดเคลื่อนกำลังสองเฉลี่ย (MSE) น้อยกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

การวิจัยนี้อาศัยทฤษฎีการบัญชีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยและได้กำหนดสมมติฐานในการวิจัย ดังนี้

1. แบบจำลอง Modified Synthesis and SVR มีความถี่ของการเกิดความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 ในการตรวจสอบการจัดการกำไรกรณีที่ข้อมูลไม่เป็นเชิงเส้นน้อยกว่าแบบจำลอง Linear Regression และแบบจำลอง Neural Networks

2. แบบจำลอง Modified Synthesis and SVR มีความถี่ของการเกิดความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 2 ในการตรวจสอบการจัดการกำไรกรณีที่ข้อมูลไม่เป็นเชิงเส้นน้อยกว่าแบบจำลอง Linear Regression และแบบจำลอง Neural Networks

3. แบบจำลอง Modified Synthesis and SVR มีค่าความคลาดเคลื่อนกำลังสองเฉลี่ยน้อยกว่า 0.100

วิธีดำเนินการวิจัยแบ่งเป็นสามขั้นตอนตามวัตถุประสงค์ ได้แก่ (1) การพัฒนาแบบจำลอง Modified Synthesis and SVR เน้นการแก้ปัญหาตามสาเหตุ การกำหนดแบบจำลองผิดพลาดกรณี ที่ 1 และ 2 มีแนวทางในการพัฒนาแบบจำลองแยกออกเป็นสองส่วน คือ ส่วนแรกกำหนดให้ตัวแปรอิสระทั้งหมดอยู่บนพื้นฐานของแบบจำลอง Synthesis และส่วนที่สองขยายแบบจำลอง Synthesis โดยการเพิ่มตัวแปรอิสระกระแสเงินสดจากการดำเนินงาน การกำหนดแบบจำลองผิดพลาดกรณีที่ 3 ปรับปรุงตัวแปรอิสระการเปลี่ยนแปลงรายได้ตามแนวทางในการตรวจสอบของแบบจำลอง Modified Jones และการกำหนดแบบจำลองผิดพลาดกรณีที่ 4 ปรับเปลี่ยนวิธีการจากวิธีการถดถอยเชิงเส้นในแบบเดิมเป็นวิธีการซัพพอร์ตเวกเตอร์รีเกรสชัน

(2) การประเมินประสิทธิภาพของแบบจำลอง Modified Synthesis and SVR

เปรียบเทียบกับแบบจำลอง Linear Regression และ Neural Networks ในกลุ่มตัวอย่างของบริษัทที่มีพฤติกรรมการจัดการกำไรแตกต่างกัน โดยพิจารณาความถี่ของการเกิดความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 และ 2 ซึ่งได้จากการวิเคราะห์การถดถอยระหว่างตัวแปรตาม คือ รายการคงค้างโดยดุลพินิจของฝ่ายบริหาร (ได้จากการประมาณค่าของแบบจำลอง) กับตัวแปรหุ่น PART (แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นสองกลุ่ม กำหนดเป็นหนึ่งในกลุ่มตัวอย่างที่มีการจัดการกำไรและศูนย์ในกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีการจัดการกำไร) ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรหุ่น PART (ค่า b) แสดงถึงค่าเฉลี่ยของรายการคงค้างโดยดุลพินิจของฝ่ายบริหารในชุดข้อมูล PART=1 แตกต่างจาก PART=0 อยู่เท่ากับ ค่า b สมมติฐานหลัก (ไม่มีการจัดการกำไร) ไม่ควรถูกปฏิเสธ เมื่อ ค่า b=0 การทดสอบสมมติฐานใช้สถิติทดสอบ t ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติร้อยละ 5 เพื่อทดสอบว่า ค่า b ของตัวแปรหุ่น PART มีนัยสำคัญแตกต่างจากศูนย์หรือไม่ จากนั้นให้ทำซ้ำจำนวน 100 ครั้ง เพื่อบันทึกค่าความถี่ของการเกิดความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 และ 2

(3) การตรวจสอบความแม่นยำของแบบจำลอง Modified Synthesis and SVR กับข้อมูลของบริษัทที่ถูกกล่าวโทษว่ามีกำไรสูงเกินจริง โดยพิจารณาจากค่า MSE การตรวจสอบได้เปรียบเทียบกับค่ารายการคงค้างโดยดุลพินิจของฝ่ายบริหาร (ประมาณค่าจากแบบจำลอง) กับค่าจริงที่ถูกกล่าวโทษ จากนั้นทำการคำนวณค่า MSE เพื่อทดสอบความแม่นยำของแบบจำลอง ถ้าค่า MSE น้อยกว่า 0.100 แสดงให้เห็นว่า แบบจำลองสามารถประมาณค่ารายการคงค้างโดยดุลพินิจของฝ่ายบริหารได้ใกล้เคียงกับค่าจริงมากที่สุด กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ แบบจำลองมีความแม่นยำในการตรวจสอบการจัดการกำไร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็นสองกลุ่ม (ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยในข้อที่ 2 และ 3) ประกอบด้วย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการประเมินประสิทธิภาพของแบบจำลองและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการตรวจสอบความแม่นยำของแบบจำลอง

(1) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการประเมินประสิทธิภาพของแบบจำลอง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจำนวน 236 บริษัท คัดเลือกมาจากบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่มีข้อมูลงบการเงินประจำปีระหว่างปี 2540-2556 ไม่รวมบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงินและบริษัทจดทะเบียนที่อยู่ระหว่างฟื้นฟูการดำเนินงาน โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการประเมินประสิทธิภาพแบบจำลองตรวจสอบการจัดการกำไรมีพฤติกรรมของการจัดการกำไร

แตกต่างกัน ดังนี้ (1) กลุ่มตัวอย่างเลือกโดยการสุ่มจำนวน 118 บริษัท (ตัวแปรหุ่น PART=1 ถูกเลือก โดยการสุ่มจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 100 ครั้ง) ใช้ในการทดสอบการกระจายของข้อมูลที่เลือก โดยการสุ่มว่าเป็นไปตาม Gaussian Assumptions หรือไม่ (หากไม่เป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นจะทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1) (2) กลุ่มตัวอย่างจำนวน 25 บริษัท เลือกโดยการสุ่มจากบริษัทที่มีผลการดำเนินงานทางการเงินสูงหรือต่ำเกินปกติ (ตัวแปรหุ่น PART=1 เลือกโดยการสุ่มจากบริษัทที่มีผลการดำเนินงานทางการเงินสูงหรือต่ำเกินปกติจำนวน 100 ครั้ง) กลุ่มตัวอย่างนี้ใช้ในการทดสอบการกำหนดแบบจำลองผิดพลาดกรณีที่ 1 และ 4 (สำหรับการทดสอบความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1) และ (3) กลุ่มตัวอย่างจำนวน 118 บริษัท เลือกโดยการสุ่มเพื่อจำลองสถานการณ์การจัดการกำไรสองสถานการณ์ ประกอบด้วย การจัดการค่าใช้จ่ายและการจัดการรายได้ (ตัวแปรหุ่น PART=1 เลือกจากบริษัทที่จำลองสถานการณ์จำนวน 100 ครั้ง) กลุ่มตัวอย่างนี้ใช้สำหรับทดสอบการกำหนดแบบจำลองผิดพลาดกรณีที่ 2 และ 3 (ทดสอบความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 2)

(2) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการตรวจสอบความแม่นยำของแบบจำลอง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจำนวน 3 บริษัท ได้คัดเลือกมาจากบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์กล่าวโทษว่ามีกำไรสูงเกินจริง (จากจำนวนทั้งหมด 7 บริษัท) กลุ่มตัวอย่างนี้ใช้ช่วยเสริมความตรงภายนอกให้กับการสรุปผลการวิจัย โดยบริษัทที่ได้รับคัดเลือกจะต้องมีงบการเงินประจำปีสำหรับการประมาณค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของรายการคงค้างจากการดำเนินธุรกิจไม่น้อยกว่า 6 ปี และมีการเปิดเผยจำนวนเงินที่ถูกกล่าวโทษว่ามีกำไรสูงเกินจริงจากการจัดการรายได้อย่างชัดเจน

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนาแบบจำลอง Modified Synthesis and SVR

แบบจำลอง Modified Synthesis and SVR พัฒนาขึ้นจากการบูรณาการแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับศาสตร์ทางด้านการบัญชี (การจัดการกำไร) สถิติและเศรษฐมิติ (วิธีการทางสถิติที่ใช้ประมาณค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรทางธุรกิจ) และวิทยาการคอมพิวเตอร์ (วิธีการซัพพอร์ตเวกเตอร์รีเกรสชัน) โดยแบบจำลองที่พัฒนาขึ้นมีรูปแบบดังสมการต่อไปนี้

$$NDA_{it} = a + b_1 1/A_{it-1} + b_2 [(\Delta REV_{it} - \Delta REC_{it})/A_{it-1}] + b_3 [PPE_{it}/A_{it-1}] + b_4 ROA_{it-1} + b_5 [(NCWC_{it-1} - \overline{NCWC}_{it})/A_{it-1}] + b_6 [(NCWC_{it-1} \times \Delta REV_{it})/A_{it-1}] + b_7 dep_{it-1} + b_8 [(dep_{it-1} \times PPE_{it})/A_{it-1}] + b_9 CF_{it}/A_{it-1}$$

	<i>Modified Jones Model</i>	Performance-Matching Model
Intercept	Working Capital Intensity	Depreciation Rate
Abnormal Noncash Working Capital	Working Capital Intensity	Depreciation Rate
Historical Depreciation for Non-Current Assets	<i>Present Cash Flows from Operations</i>	

2. ผลการประเมินประสิทธิภาพของแบบจำลอง Modified Synthesis and SVR

ผลการประเมินประสิทธิภาพของแบบจำลอง Modified Synthesis and SVR นำเสนอแยกเป็นสองส่วน ได้แก่ (1) ผลการประมาณค่ารายการคงค้างโดยดุลพินิจของฝ่ายบริหาร และ (2) ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย รายละเอียดการสรุปผลทั้งสองส่วนมีดังนี้

2.1 ผลการประมาณค่ารายการคงค้างโดยดุลพินิจของฝ่ายบริหาร

2.1.1 การประมาณค่าด้วยแบบจำลอง Linear Regression

1) การทดสอบความนิ่งของข้อมูล พบว่า แบบจำลอง Linear Regression สามารถวิเคราะห์การถดถอยด้วยข้อมูลผสมได้ เนื่องจากตัวแปรทั้งหมด (ในทุกกลุ่มอุตสาหกรรม) มีคุณสมบัติความนิ่งของข้อมูลในระดับ Level ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 และ 0.05 ทั้งสามสมการ (ได้แก่ สมการที่ไม่มีค่าคงที่และแนวโน้มเวลา สมการที่มีเฉพาะค่าคงที่ และสมการที่มีทั้งค่าคงที่และแนวโน้มเวลา)

2) การทดสอบข้อตกลงเบื้องต้น พบว่า แบบจำลอง Linear Regression ผ่าฝืนข้อตกลงเบื้องต้นของวิธีการถดถอยเชิงเส้นทั้งหมดสี่ข้อ คือ (1) การแจกแจงแบบปกติของตัวแปรตาม (2) ความสัมพันธ์เชิงเส้นระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม (3) ความไม่คงที่ของความแปรปรวนในตัวแปรสุ่มคลาดเคลื่อน และ (4) ความสัมพันธ์กันเองของตัวแปรสุ่มคลาดเคลื่อน

3) การประมาณค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยสำหรับการคำนวณรายการคงค้างจากการดำเนินธุรกิจ พบว่า แบบจำลอง Jones, แบบจำลอง Modified Jones, และแบบจำลอง Cash Flow Jones ค่า b ของตัวแปรอิสระทั้งหมดมีทิศทางความสัมพันธ์ตามที่คาดไว้ทุกกลุ่มอุตสาหกรรมที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 0.05 และ 0.10 (ยกเว้น ค่า b ของตัวแปรอิสระการเปลี่ยนแปลงรายได้ในกลุ่มบริการแสดงความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามระหว่างตัวแปรตามรายการคงค้างรวมกับตัวแปรอิสระการเปลี่ยนแปลงรายได้) แบบจำลอง Synthesis พบว่า ค่า b ของตัวแปรทั้งหมดมีเครื่องหมายเป็นไปตามที่คาดไว้ในทุกกลุ่มอุตสาหกรรมที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 0.05 และ 0.10 (ยกเว้น ในกลุ่ม (1) กลุ่มบริการ ค่า b ของตัวแปรอิสระการเปลี่ยนแปลงรายได้และตัวแปรอิสระอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์แสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรในทิศทางตรงกันข้าม (2) กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างค่า b ของตัวแปรอิสระอัตราค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์แสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรในทิศทางเดียวกัน และสุดท้าย (3) กลุ่มทรัพยากรและกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม ค่า b ของตัวแปรอิสระค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ต้นปีแสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรในทิศทางเดียวกัน)

2.1.2 การประมาณค่าด้วยแบบจำลอง Neural Networks

โครงสร้างของโครงข่ายประสาทเทียมที่เลือกใช้ ได้แก่ ทุกกลุ่มอุตสาหกรรมมีจำนวนชั้นซ่อนและโหนดชั้นซ่อนเท่ากับ 1 (ยกเว้น กลุ่มทรัพยากร กลุ่มบริการ และกลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างมีจำนวน 2 โหนด) มีจำนวนรอบการฝึกสอนสูงสุดทั้งหมด 500 รอบ อัตราการเรียนรู้ และค่าโมเมนตัมมีค่าอยู่ระหว่าง 0-1

2.1.3 การประมาณค่าด้วยแบบจำลอง Modified Synthesis and SVR

โครงสร้างของวิธีการซัพพอร์ตเวกเตอร์เรกเรชันที่เลือกใช้ คือ ทุกกลุ่มอุตสาหกรรม ค่า C อยู่ในช่วง 0.031-8 ส่วนค่า ϵ อยู่ในช่วง 0.001-0.100 และค่า E เท่ากับ 1 เมื่อเปรียบเทียบกับแบบจำลอง Neural Networks พบว่า ค่าความผิดพลาดจากการฝึกสอนของแบบจำลอง Modified

Synthesis and SVR น้อยกว่าแบบจำลอง Neural Networks และเมื่อเปรียบเทียบกับแบบจำลอง Linear Regression พบว่า ค่า b ของตัวแปรทั้งหมด (ทุกกลุ่มอุตสาหกรรม) ที่ประมาณค่าจากแบบจำลอง Modified Synthesis and SVR มีทิศทางความสัมพันธ์สอดคล้องกับทฤษฎีที่กำหนดไว้ ซึ่งแตกต่างจากแบบจำลอง Linear Regression ที่ประมาณค่า b ของตัวแปรอิสระการเปลี่ยนแปลงรายได้ผิดพลาด กล่าวคือ ค่า b ของตัวแปรอิสระการเปลี่ยนแปลงรายได้ในกลุ่มบริการที่ประมาณค่าจากแบบจำลอง Linear Regression แสดงทิศทางความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามรายการคงค้างรวมและตัวแปรอิสระการเปลี่ยนแปลงรายได้ในทิศทางตรงกันข้าม ในขณะที่แบบจำลอง Modified Synthesis and SVR และงานวิจัยในอดีตส่วนมาก เช่น Dechow et al. (2012, p. 299-300) แสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรดังกล่าวในทิศทางเดียวกัน สาเหตุของความผิดพลาดอาจมาจากการฝ่าฝืนข้อตกลงเบื้องต้นของวิธีการถดถอยเชิงเส้น นอกจากนี้ แบบจำลอง Linear Regression (แบบจำลอง Synthesis) ประมาณค่า b ของตัวแปรอิสระผิดพลาดหลายกลุ่มอุตสาหกรรม เพราะการรวมตัวแปรอิสระจำนวนมากในแบบจำลองมีความอ่อนไหวต่อการฝ่าฝืนข้อตกลงเบื้องต้น อีกทั้งไม่ได้ขจัดปัญหาความสัมพันธ์ไม่เป็นเชิงเส้นของตัวแปร ทำให้ค่า b ถูกบิดเบือนความสัมพันธ์ที่แท้จริง

2.2 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยนำเสนอเป็นสองส่วน ได้แก่ (1) ความถี่ของการเกิดความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 และ (2) ความถี่ของการเกิดความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 2 รายละเอียดทั้งสองส่วนมีดังนี้

2.2.1 ความถี่ของการเกิดความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1

การทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 ทำการทดสอบในสองกลุ่มตัวอย่าง คือ บริษัทที่เลือกโดยการสุ่มและบริษัทที่มีผลการดำเนินงานทางการเงินสูงหรือต่ำเกินปกติ โดยรายละเอียดของการสรุปผลทั้งสองกลุ่มตัวอย่างมีดังนี้

1) กลุ่มตัวอย่างบริษัทที่เลือกโดยการสุ่ม

ผลการทดสอบพบว่า แบบจำลองทั้งหมดมีความถี่ของการเกิดความคลาดเคลื่อนประเภท 1 สอดคล้องกับระดับการทดสอบร้อยละ 5 (หรือระดับนัยสำคัญที่ร้อยละ 0.05) แบบจำลอง Modified Synthesis and SVR แสดงความถี่ของการเกิดความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 น้อยที่สุดเท่ากับร้อยละ 2 และมากที่สุดในแบบจำลอง Jones เท่ากับร้อยละ 6

2) กลุ่มตัวอย่างเลือกโดยการสุ่มจากบริษัทที่มีผลการดำเนินงานทางการเงินสูงหรือต่ำเกินไป

ผลการทดสอบพบว่า (1) ในกลุ่มตัวอย่างบริษัทที่มีผลการดำเนินงานทางการเงินสูงเกินปกติ แบบจำลอง Modified Synthesis and SVR แสดงความถี่ของการเกิดความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 น้อยที่สุดเท่ากับร้อยละ 1 ส่วนแบบจำลอง Modified Jones และ Neural Networks มากที่สุดเท่ากับร้อยละ 14 (เกือบทุกแบบจำลองแสดงความถี่ของการเกิดความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 มากกว่าระดับการทดสอบ (ยกเว้น แบบจำลอง Cash Flow Jones และ Modified Synthesis and SVR ที่น้อยกว่าระดับการทดสอบ) และ (2) กลุ่มตัวอย่างบริษัทที่มีผลการดำเนินงานทางการเงินต่ำเกินปกติ แบบจำลอง Modified Synthesis แสดงความถี่ของการเกิดความคลาดเคลื่อนประเภทที่

1 น้อยที่สุดเท่ากับร้อยละ 9 ส่วนแบบจำลอง Modified Jones มากที่สุดเท่ากับร้อยละ 31 (ซึ่งในทุกแบบจำลองมีความถี่ของการเกิดความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 สูงกว่าระดับการทดสอบร้อยละ 5)

กล่าวโดยสรุป ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 ทั้งสองกลุ่มตัวอย่างเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ได้กำหนดไว้ แบบจำลอง Modified Synthesis and SVR แสดงความถี่ของการเกิดความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 สำหรับกรณีข้อมูลไม่เป็นเชิงเส้นน้อยกว่าแบบจำลอง Linear Regression และแบบจำลอง Neural Networks (ประมาณร้อยละ 70 และ 73 ตามลำดับ)

2.2.2 ความถี่ของการเกิดความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 2

การทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 ทำการทดสอบในกลุ่มตัวอย่างบริษัทที่เลือกโดยการสุ่ม เพื่อจำลองสถานการณ์การจัดการกำไรสองสถานการณ์ คือ (1) การจัดการค่าใช้จ่ายและ (2) การจัดการรายได้ รายละเอียดของการสรุปผลทั้งสองสถานการณ์มีดังนี้

1) การจำลองสถานการณ์การจัดการค่าใช้จ่าย

ผลการทดสอบพบว่าแบบจำลอง Modified Synthesis and SVR แสดงความถี่ในการปฏิเสธสมมติฐานหลัก (ไม่มีการจัดการกำไรที่สามารถคาดเดาได้) เมื่อสมมติฐานหลักเป็นเท็จมากกว่าแบบจำลอง Linear Regression และ Neural Networks ทุกระดับการจำลองสถานการณ์ ตั้งแต่ร้อยละ 1-5 (โดยเฉลี่ยจะมากกว่าประมาณ 2 เท่า) แสดงว่าแบบจำลอง Modified Synthesis and SVR มีความถี่ของการเกิดความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 2 น้อยกว่าแบบจำลองอื่น

2) การจำลองสถานการณ์การจัดการรายได้

ผลการทดสอบพบว่าแบบจำลอง Modified Synthesis and SVR แสดงความถี่ในการปฏิเสธสมมติฐานหลัก (ไม่มีการจัดการกำไรที่สามารถคาดเดาได้) เมื่อสมมติฐานหลักเป็นเท็จมากกว่าแบบจำลอง Linear Regression และ Neural Networks ในทุกระดับของการทดสอบตั้งแต่ร้อยละ 1-5 (โดยเฉลี่ยมากกว่าประมาณ 1 เท่า) อีกทั้ง ความถี่ของการเกิดความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 2 เกือบจะมีค่าเข้าใกล้ศูนย์ เมื่อทำการจำลองสถานการณ์การจัดการรายได้ร้อยละ 5 ของสินทรัพย์ต้นปี แสดงว่าแบบจำลอง Modified Synthesis and SVR มีความถี่ของการเกิดความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 2 น้อยกว่าแบบจำลองอื่น

กล่าวโดยสรุป ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 ทั้งสองสถานการณ์เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ได้กำหนดไว้ แบบจำลอง Modified Synthesis and SVR แสดงความถี่ของการเกิดความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 2 สำหรับกรณีข้อมูลไม่เป็นเชิงเส้นน้อยกว่าแบบจำลอง Linear Regression และแบบจำลอง Neural Networks (ประมาณร้อยละ 31 และ 38 ตามลำดับ)

3. การตรวจสอบความแม่นยำของแบบจำลอง Modified Synthesis and SVR

ผลการตรวจสอบความแม่นยำของแบบจำลองนำเสนอแยกออกเป็นสองส่วน ประกอบด้วย (1) ผลการประมาณค่ารายการคงค้างโดยดุลพินิจของฝ่ายบริหาร และ (2) ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย รายละเอียดการสรุปผลทั้งสองส่วนมีดังนี้

3.1 ผลการประมาณค่ารายการคงค้างโดยดุลพินิจของฝ่ายบริหาร

โครงสร้างของวิธีการซัพพอร์ตเวกเตอร์รีเกรสชันที่เลือกนำมาใช้ ประกอบด้วย ค่า C อยู่ในช่วง 17-4000 ค่า ϵ เท่ากับ 0.001 และค่า E เท่ากับ 1 ส่วนค่าความผิดพลาดจากการฝึกสอน

และการทดสอบมีค่าน้อยกว่า 0.001 และค่า b ของตัวแปรอิสระทั้งหมดทุกกลุ่มอุตสาหกรรม แสดงทิศทางความสัมพันธ์สอดคล้องกับทฤษฎีที่กำหนดไว้

3.2 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

การทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3 ทดสอบในกลุ่มตัวอย่างบริษัทที่ถูกกล่าวโทษจากคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ว่ามีกำไรสูงเกินจริง ผลการทดสอบพบว่า (1) ทุกบริษัทจัดการกำไรสูงขึ้น เนื่องจากรายการคงค้างโดยดุลพินิจของฝ่ายบริหารมีค่าเป็นบวก และ (2) ค่าความคลาดเคลื่อนกำลังสองเฉลี่ยเท่ากับ 0.047 แสดงว่าแบบจำลอง Modified Synthesis and SVR ประมาณค่ารายการคงค้างโดยดุลพินิจของฝ่ายบริหารได้ใกล้เคียงกับค่าจริงที่บริษัทถูกกล่าวโทษ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ แบบจำลองมีความแม่นยำในการตรวจสอบการจัดการกำไร

กล่าวโดยสรุป ผลของการทดสอบสมมติฐานการวิจัยตามข้อที่ 3 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ได้กำหนดไว้ โดยแบบจำลอง Modified Synthesis and SVR มีค่าความคลาดเคลื่อนกำลังสองเฉลี่ยน้อยกว่า 0.100

อภิปรายผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัยที่นำเสนอข้างต้นมีความสอดคล้องกับกรอบแนวคิดและสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ แต่อย่างไรก็ตามผลการวิจัยดังกล่าวยังมีประเด็นที่น่าสนใจดังนี้

1. การพัฒนาแบบจำลอง Modified Synthesis and SVR

การพัฒนาแบบจำลอง Modified Synthesis and SVR ตามการวิจัยนี้ ต้องการนำเสนอแบบจำลองตรวจสอบการจัดการกำไรที่มีความสามารถในการตรวจสอบความสัมพันธ์ทั้งที่เป็นเชิงเส้นและไม่เป็นเชิงเส้นได้ โดยแนวทางการพัฒนาแบบจำลองนอกจากจะลดปัญหาการกำหนดแบบจำลองผิดพลาดเกี่ยวกับรูปแบบฟังก์ชันสมการถดถอยไม่เป็นเชิงเส้นแล้ว ยังแก้ปัญหาในด้านอื่นด้วย ได้แก่ ปัญหาการละทิ้งตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามและปัญหาการรวมตัวแปรอิสระที่ไม่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามในแบบจำลอง รายละเอียดการอภิปรายผลการวิจัยมีดังนี้

1.1 การละทิ้งตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม (การกำหนดแบบจำลองผิดพลาดกรณีที่ 1 และ 2) มีแนวทางในการพัฒนาแยกเป็นสองส่วน

1) การกำหนดให้ตัวแปรอิสระอยู่บนพื้นฐานของแบบจำลอง Synthesis

ในปัจจุบันเริ่มมีการนำแบบจำลอง Synthesis มาใช้เพิ่มขึ้น เนื่องจากแบบจำลอง Synthesis รวมตัวแปรอิสระจากแบบจำลอง Jones และแบบจำลอง Performance-matching อีกทั้งยังได้เพิ่มตัวแปรอิสระพื้นฐานทางธุรกิจที่มาจากลักษณะเฉพาะของบริษัท ผลการวิจัยนี้สนับสนุนแนวทางการพัฒนาที่กำหนดให้ตัวแปรอิสระทั้งหมดอยู่บนพื้นฐานของแบบจำลอง Synthesis เพราะภายใต้การจำลองสถานการณ์การจัดการกำไร การรวมตัวแปรอิสระตามแบบจำลอง Synthesis ช่วยให้แบบจำลอง Modified Synthesis and SVR สามารถแยกรายการคงค้างจากการดำเนินธุรกิจได้อย่างถูกต้อง เช่น การรวมตัวแปรอิสระพื้นฐานทางธุรกิจ (เงินทุนหมุนเวียนที่ไม่ใช่เงินสดเกินปกติ ระดับความเข้มข้นในการใช้เงินทุนหมุนเวียน และค่าเสื่อมราคา) ช่วยทำให้จำนวนเงินสมมติที่เพิ่มเข้าไปในรายการคงค้างรวมไม่ถูกแยกเป็นรายการคงค้างจากการดำเนินธุรกิจ

2) การเพิ่มตัวแปรอิสระกระแสเงินสดจากการดำเนินงานในปัจจุบัน

ตัวแปรอิสระกระแสเงินสดจากการดำเนินงานในปัจจุบันได้ถูกละทิ้งจากแบบจำลอง Synthesis แต่ในแบบจำลองอื่นนำตัวแปรอิสระกระแสเงินสดจากการดำเนินงานมาใช้ในสองแนวทาง ได้แก่ (1) การเพิ่มตัวแปรอิสระกระแสเงินสดจากการดำเนินงานในปัจจุบันตามแนวทางการศึกษาของ Rees, Gill, and Gore (1996, pp. 157-169) และ Höglund (2012, pp. 1-115) หรือ (2) การเพิ่มตัวแปรอิสระกระแสเงินสดจากการดำเนินงานในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต ตามแนวทางการศึกษาของ McNichols (2002, pp. 61-69) โดยแบบจำลอง Modified Synthesis and SVR เลือกใช้ตามแนวทางแรก เพราะแบบจำลอง Synthesis เคยรวมตัวแปรอิสระกระแสเงินสดจากการดำเนินงานในอดีต ปัจจุบัน และอนาคตแล้ว แต่ไม่ประสบความสำเร็จเนื่องจากทำให้ระดับนัยสำคัญของตัวแปรอื่นลดลงจึงต้องตัดออกไป ซึ่งคาดว่าจะมีสาเหตุมาจาก (1) รายการคงค้างรวมมีความสัมพันธ์แบบไม่เป็นเชิงเส้นกับกระแสเงินสดจากการดำเนินงาน (2) กระแสเงินสดจากการดำเนินงานในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต มีความสัมพันธ์กันเองมากเกินไป และ (3) ตัวแปรอิสระกระแสเงินสดจากการดำเนินงานในอนาคตเป็นข้อมูลที่ไม่น่าเชื่อถือและไม่มีอยู่จริงในช่วงประมาณการ

ผลการวิจัยสนับสนุนแนวทางการพัฒนาที่กำหนดให้รวมตัวแปรอิสระกระแสเงินสดจากการดำเนินงานในปัจจุบัน เพราะพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามรายการคงค้างรวมกับตัวแปรอิสระที่เป็นตัววัดผลการดำเนินงานและตัวแปรอิสระพื้นฐานทางธุรกิจมีลักษณะที่ไม่เป็นเชิงเส้นต่อกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Höglund (2012, pp. 1-115) พร้อมกันนี้ยังพบว่า ตัวแปรอิสระกระแสเงินสดจากการดำเนินงานในอดีต ปัจจุบัน และอนาคตมีความสัมพันธ์กันสูง กล่าวคือ เมื่อรวมตัวแปรดังกล่าวในแบบจำลองแล้ว ทำให้ระดับนัยสำคัญของตัวแปรอื่น ๆ ลดลง (กลุ่มทรัพยากรตัวแปรอิสระค่าผูกพันของสินทรัพย์ต้นปีและตัวแปรอิสระที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ) อีกทั้งการเพิ่มตัวแปรอิสระกระแสเงินสดจากการดำเนินงานในปัจจุบันในแบบจำลอง ช่วยทำให้แบบจำลอง Modified Synthesis and SVR แยกรายการคงค้างจากการดำเนินธุรกิจได้อย่างถูกต้อง เช่น ภายใต้การทดสอบในบริษัทที่มีผลการดำเนินงานทางการเงินสูงหรือต่ำเกินปกติ ผลการวิจัยพบว่า การละทิ้งตัวแปรอิสระกระแสเงินสดจากการดำเนินงานในปัจจุบัน จะทำให้รายการคงค้างจากการดำเนินธุรกิจ (ในส่วนกระแสเงินสดจากการดำเนินงาน) เหลืออยู่ในรายการคงค้างโดยดุลพินิจของฝ่ายบริหารอย่างไม่ได้ตั้งใจ ดังนั้น การรวมตัวแปรอิสระกระแสเงินสดจากการดำเนินงานในปัจจุบัน จึงเป็นแนวทางที่เหมาะสมสำหรับการพัฒนาแบบจำลองตรวจสอบการจัดการกำไร

1.2 การรวมตัวแปรอิสระที่ไม่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามเข้าไปในแบบจำลอง (การกำหนดแบบจำลองผิดพลาดกรณี 3)

แบบจำลอง Synthesis มีข้อสมมติที่สำคัญเกี่ยวกับการประมาณค่ารายการคงค้างจากการดำเนินธุรกิจตามแบบจำลอง Jones ว่ารายได้ทั้งหมดไม่อยู่ภายใต้การจัดการกำไรของฝ่ายบริหาร แต่อีกแง่หนึ่งแบบจำลอง Modified Jones มีข้อสมมติว่ารายได้จากการขายเชื่ออยู่ภายใต้การจัดการกำไรของฝ่ายบริหาร เพราะฉะนั้น ถ้าตามนัยของแบบจำลอง Modified Jones การรวมตัวแปรอิสระการเปลี่ยนแปลงรายได้ในแบบจำลอง จะทำให้รายการคงค้างโดยดุลพินิจของฝ่ายบริหารในส่วนของ การเปลี่ยนแปลงรายได้จากการขายเชื่อถูกละทิ้งจากแบบจำลองอย่างไม่ได้ตั้งใจ สำหรับในประเด็นนี้

แบบจำลอง Modified Synthesis and SVR ได้พัฒนาแบบจำลองตามแนวทางในการตรวจสอบของแบบจำลอง Modified Jones โดยการหักกล้งหนี้การค้าออกจากการเปลี่ยนแปลงรายได้

ผลการวิจัยได้สนับสนุนแนวทางการพัฒนาตามแบบจำลอง Modified Jones กล่าวคือ ภายใต้สถานการณ์การจัดการรายได้ การรวมเฉพาะตัวแปรอิสระการเปลี่ยนแปลงรายได้จากการขายเงินสด ช่วยให้จำนวนเงินสมมติเกี่ยวกับการจัดการรายได้ไม่ถูกรวมเป็นรายการคงค้างจากการดำเนินงาน ทำให้รายการคงค้างโดยดุลพินิจของฝ่ายบริหารไม่ถูกตัดออกไปจากแบบจำลองอย่างไม่ได้ตั้งใจ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Peasnell, Pope and Young (2000, pp. 313-326) และ Kighir, Omar and Mohamed (2014, pp. 18-32) แสดงให้เห็นว่า แบบจำลอง Modified Jones มีความสามารถในการตรวจสอบการกำไรผ่านรายได้และหนี้สูญ

1.3 รูปแบบฟังก์ชันของสมการถดถอยไม่เป็นเชิงเส้น (การกำหนดแบบจำลองผิดพลาดกรณี 4)

หลายการวิจัยในอดีต เช่น Ronen and Yaari (2008, pp. 246-247) และ Höglund (2012, pp. 2-3) รายงานปัญหาการกำหนดแบบจำลองผิดพลาดที่เกิดจากรูปแบบฟังก์ชันของสมการถดถอยไม่เป็นเชิงเส้น เนื่องจากรายการคงค้างรวมมีความสัมพันธ์ไม่เป็นเชิงเส้นกับผลการดำเนินงาน เช่น กระแสเงินสดจากการดำเนินงาน และการเปลี่ยนแปลงรายได้ ดังนั้น แนวทางสำหรับการพัฒนาแบบจำลอง Modified Synthesis and SVR ขจัดปัญหานี้ โดยปรับเปลี่ยนวิธีการจากวิธีการถดถอยเชิงเส้นเป็นวิธีการซัพพอร์ตเวกเตอร์รีเกรสชันที่มีข้อได้เปรียบหลายอย่าง เช่น สามารถแก้ไขปัญหาความสัมพันธ์ไม่เป็นเชิงเส้นของตัวแปรได้ ไม่มีข้อตกลงเบื้องต้นเกี่ยวกับตัวแปรสุ่มคลาดเคลื่อน อีกทั้งยังมีความแข็งแกร่งต่อข้อมูลสูญหาย ค่าผิดปกติ และข้อมูลรบกวน

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าทุกแบบจำลอง Linear Regression ฝ่าฝืนข้อตกลงเบื้องต้นของการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้น เนื่องจากความสัมพันธ์ไม่เป็นเชิงเส้นระหว่างตัวแปรตามรายการคงค้างรวมกับตัวแปรอิสระผลการดำเนินงาน (การเปลี่ยนแปลงรายได้ อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ และกระแสเงินสดจากการดำเนินงาน) และตัวแปรอิสระที่มาจากพื้นฐานทางธุรกิจ (เงินทุนหมุนเวียนที่ไม่ใช่เงินสดเกินปกติ ระดับความเข้มข้นในการใช้เงินทุนหมุนเวียน และค่าเสื่อมราคา) เพราะฉะนั้น การสร้างแบบจำลองด้วยฟังก์ชันสมการถดถอยเชิงเส้น ส่งผลกระทบต่อการประมาณค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยและความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน ทำให้ผลการทดสอบมีความเอนเอียงและการสรุปผลไม่ถูกต้อง ด้วยเหตุนี้ แบบจำลอง Modified Synthesis and SVR จึงเป็นทางเลือกที่น่าสนใจ เนื่องจากมีความสามารถในการตรวจสอบความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนทั้งเชิงเส้นและไม่เป็นเชิงเส้นได้

2. การประเมินประสิทธิภาพของแบบจำลอง Modified Synthesis and SVR

2.1 ความถี่ของการเกิดความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1

1) กลุ่มตัวอย่างที่เลือกโดยการสุ่ม

ผลการวิจัยได้แสดงให้เห็นว่า แบบจำลอง Linear Regression แบบจำลอง Neural Networks และแบบจำลอง Modified Synthesis and SVR มีความถี่ของการเกิดความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 สอดคล้องกับระดับการทดสอบร้อยละ 5 และแบบจำลอง Modified Synthesis and SVR มีความถี่ของการเกิดความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 น้อยที่สุด สาเหตุที่ผลของการวิจัยเป็นเช่นนี้ เนื่องจากการสุ่มเลือกกลุ่มตัวอย่างเป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นเกี่ยวกับธรรมชาติของข้อมูล (ค่าเฉลี่ย

= 0 และค่าความแปรปรวน = 1) ทำให้สถิติทดสอบมีความสามารถในการควบคุมความน่าจะเป็นของการเกิดความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 สอดคล้องกับงานวิจัยของ Dechow et al. (1995, pp. 205-211) Dechow et al. (2012, pp. 298-305) และ Höglund (2012, pp. 78-82) แสดงให้เห็นว่าทุกแบบจำลองถูกกำหนดขึ้นอย่างถูกต้องสำหรับกลุ่มตัวอย่างบริษัทที่เลือกโดยการสุ่ม

2) กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการดำเนินงานทางการเงินสูงหรือต่ำเกินปกติ

กลุ่มตัวอย่างนี้ใช้สำหรับทดสอบการกำหนดแบบจำลองผิดพลาดในกรณีที่ 1 และ 4 ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า แบบจำลองที่มีประสิทธิภาพในการตรวจสอบมากที่สุด ได้แก่ แบบจำลอง Modified Synthesis and SVR รองลงมา คือ แบบจำลอง Cash Flow Jones สาเหตุที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ เนื่องจากทั้งสองแบบจำลองได้รวมตัวแปรอิสระกระแสเงินสดจากการดำเนินงานในปัจจุบัน ในขณะที่แบบจำลองอื่น ๆ ไม่ได้รวมตัวแปรดังกล่าวไว้ กล่าวคือ การละทิ้งตัวแปรอิสระกระแสเงินสดจากการดำเนินงาน ทำให้รายการคงค้างจากการดำเนินธุรกิจ (กระแสเงินสดจากการดำเนินงาน) เหลืออยู่ในรายการคงค้างโดยดุลพินิจของฝ่ายบริหารอย่างไม่ได้ตั้งใจและมีความสัมพันธ์กับตัวแปรหุ้น PART ที่สุ่มเลือกมาจากบริษัทที่มีกระแสเงินสดจากการดำเนินงานสูงหรือต่ำเกินปกติ ปัญหานี้นำไปสู่การปฏิเสธสมมติฐานหลักเมื่อสมมติฐานหลักเป็นจริง และทำให้ความถี่ของการเกิดความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 สูงเกินปกติ อีกทั้ง การแก้ไขปัญหารูปแบบฟังก์ชันสมการถดถอยไม่เป็นเชิงเส้นระหว่างตัวแปรตามรายการคงค้างรวมกับตัวแปรอิสระผลการดำเนินงาน ด้วยการใช้วิธีการซัพพอร์ตเวกเตอร์รีเกรสชันก็เป็นแนวทางที่ถูกต้อง ทำให้ปัญหาการกำหนดแบบจำลองผิดพลาดลดลง (พิจารณาได้จากแบบจำลอง Modified Synthesis and SVR มีประสิทธิภาพมากกว่าแบบจำลอง Cash Flow Jones)

2.2 ความถี่ของการเกิดความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 2

1) กลุ่มตัวอย่างการจำลองสถานการณ์การจัดการค่าใช้จ่าย

กลุ่มตัวอย่างนี้ใช้สำหรับทดสอบการกำหนดแบบจำลองผิดพลาดในกรณีที่ 2 และ 3 ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า แบบจำลอง Modified Synthesis and SVR มีอัตราการปฏิเสธสมมติฐานหลัก เมื่อสมมติฐานหลักเป็นเท็จมากกว่าแบบจำลอง Linear Regression และแบบจำลอง Neural Networks ในทุกระดับการจำลองสถานการณ์ แสดงว่าความถี่ของการเกิดความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 2 น้อยกว่า (มีอำนาจการทดสอบมากกว่า) แบบจำลองอื่น สาเหตุที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ เนื่องจาก (1) แบบจำลองเพิ่มตัวแปรอิสระตามแนวทางของแบบจำลอง Synthesis ช่วยทำให้จำนวนเงินสมมติของการจัดการค่าใช้จ่ายที่เพิ่มเข้าไปในรายการคงค้างรวมไม่ถูกแยกเป็นรายการคงค้างจากการดำเนินธุรกิจ (2) การรวมตัวแปรอิสระกระแสเงินสดจากการดำเนินงานในปัจจุบัน ช่วยทำให้ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวประมาณค่ามีความถูกต้อง (ไม่ลดโอกาสในการปฏิเสธสมมติฐานหลัก เมื่อสมมติฐานหลักเป็นเท็จ) กล่าวคือ แบบจำลองที่กำหนดขึ้นผิดพลาดจากการละทิ้งตัวแปรอิสระกระแสเงินสดจากการดำเนินงานในปัจจุบัน ทำให้รายการคงค้างจากการดำเนินธุรกิจ (กระแสเงินสดจากการดำเนินงานในปัจจุบัน) เหลืออยู่ในรายการคงค้างโดยดุลพินิจของฝ่ายบริหาร และไม่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรหุ้น PART ที่สุ่มเลือกมาจากบริษัทที่ถูกจำลองสถานการณ์การจัดการค่าใช้จ่าย (การเพิ่มจำนวนเงินสมมติในรายการคงค้างรวมไม่ได้เกี่ยวกับกระแสเงินสดจากการดำเนินงาน) ปัญหานี้มีผลทำให้ส่วนเบี่ยงเบน

มาตรฐานของตัวประมาณค่าเพิ่มขึ้น (ลดโอกาสในการปฏิเสธหลักเมื่อสมมติฐานหลักเป็นเท็จ) และทำให้ความถี่ของการเกิดความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 2 มากเกินไป

2) กลุ่มตัวอย่างการจำลองสถานการณ์การจัดการรายได้

กลุ่มตัวอย่างนี้สำหรับทดสอบการกำหนดแบบจำลองผิดพลาดกรณีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า แบบจำลอง Modified Synthesis and SVR มีประสิทธิภาพในการตรวจสอบการจัดการกำไรมากที่สุด รองลงมา คือ แบบจำลอง Modified Jones อีกทั้งยังแสดงให้เห็นว่าแนวทางการตรวจสอบของแบบจำลอง Modified Jones มีประสิทธิภาพ เมื่อนำมาใช้ตรวจสอบกับกลุ่มตัวอย่างนี้ เนื่องจากรายการคงค้างโดยดุลพินิจของฝ่ายบริหารไม่ถูกละทิ้งจากแบบจำลอง กล่าวคือ จำนวนเงินสมมติของการจัดการรายได้ไม่ถูกแยกเป็นรายการคงค้างจากการดำเนินธุรกิจ ทำให้รายการคงค้างโดยดุลพินิจของฝ่ายบริหารไม่ถูกตัดออกไปและค่า b ของตัวแปรหุ่น PART ไม่เอนเอียงเข้าสู่ศูนย์ ซึ่งไม่ลดโอกาสปฏิเสธสมมติฐานหลักเมื่อสมมติฐานหลักเป็นเท็จ ทำให้ความถี่ของการเกิดความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 2 น้อยกว่าแบบจำลองอื่น

3. การตรวจสอบความแม่นยำของแบบจำลอง Modified Synthesis and SVR

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า แบบจำลอง Modified Synthesis and SVR มีความสามารถในการประมาณค่ารายการคงค้างโดยดุลพินิจของฝ่ายบริหารได้ใกล้เคียงกับค่าจริงที่ถูกกล่าวโทษ โดยมีค่า MSE น้อยกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (ค่า MSE เท่ากับ $0.047 < 0.100$) สาเหตุที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้เนื่องจากแบบจำลอง Modified Synthesis and SVR ถูกพัฒนาขึ้นเพื่อลดปัญหาเกี่ยวกับการกำหนดแบบจำลองผิดพลาดในด้านต่าง ๆ จึงทำให้แบบจำลองมีความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่ารายการคงค้างโดยดุลพินิจของฝ่ายบริหารน้อยและมีความแม่นยำในการตรวจสอบการจัดการกำไรมากขึ้น

4. แบบจำลอง Modified Synthesis and SVR กับผู้ใช้รายงานทางการเงิน

แบบจำลอง Modified Synthesis and SVR เป็นทางเลือกใหม่อีกทางเลือกหนึ่งของผู้ใช้รายงานทางการเงิน เช่น นักลงทุน ลูกจ้าง ผู้ให้กู้ ผู้ขายสินค้า ลูกค้า และสาธารณชน เพื่อใช้ประเมินความเสี่ยงในการตัดสินใจลงทุน, ประเมินความสามารถในการชำระหนี้ของบริษัท และประเมินความสามารถในการดำเนินงานต่อเนื่องของบริษัท อีกทั้ง ยังเป็นเครื่องมือที่ช่วยสนับสนุนการทำงานของหน่วยงานราชการ เช่น คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ โดยผู้วิจัยคาดว่าจะมีการนำแบบจำลอง Modified Synthesis and SVR มาใช้ส่งสัญญาณเตือนให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องระมัดระวังเกี่ยวกับการจัดการกำไร

ข้อเสนอแนะ

จากผลการพัฒนาและการประเมินประสิทธิภาพของแบบจำลอง Modified Synthesis and SVR ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ที่น่าแบบจำลอง Modified Synthesis and SVR ไปใช้

การนำแบบจำลอง Modified Synthesis and SVR ไปใช้ตรวจสอบการจัดการกำไรควรระมัดระวังเกี่ยวกับ

1.1 การหยุดฝึกสอน ควรจะพิจารณาจากค่าความคลาดเคลื่อนกำลังสองเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

1.2 การกำหนดค่าพารามิเตอร์ C, E และ ϵ ควรจะทำตามหลักการ เช่น วิธีการลองผิดลองถูกจากลำดับการเติบโตแบบเอกซ์โพเนนเชียลหรือวิธีการอื่น ๆ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

2.1 เปลี่ยนประเภทของข้อมูลและขยายกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยนี้เลือกใช้ประเภทของข้อมูลแบบข้อมูลผสมและกลุ่มตัวอย่างบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ดังนั้น การวิจัยต่อไปอาจปรับเปลี่ยนเป็นข้อมูลแบบอนุกรมเวลาหรือภาคตัดขวาง และขยายเป็นกลุ่มตัวอย่างอื่น เช่น บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ หรือบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ต่างประเทศ

2.2 เปลี่ยนวิธีการแก้ปัญหาแบบฟังก์ชันสมการถดถอยไม่เป็นเชิงเส้น

การวิจัยนี้เลือกใช้วิธีการซัพพอร์ตเวกเตอร์รีเกรสชันในการแก้ปัญหาคอมเพล็กซิตีที่ไม่เป็นเชิงเส้น ดังนั้น การวิจัยในครั้งต่อไปอาจจะเลือกพัฒนาแบบจำลองตรวจสอบการจัดการกำไรบนพื้นฐานของวิธีการอื่น เช่น วิธีการทางวิทยาการคอมพิวเตอร์หรือวิศวกรรมศาสตร์

2.3 เปลี่ยนตัวแปรอิสระ

การวิจัยต่อไปอาจจะทดลองปรับเปลี่ยนตัวแปรอิสระ เช่น การเพิ่มตัวแปรต้นทุนขายเพื่อลดความถี่ของการเกิดความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 และ 2